

עמ"י 11790/05/18 - שאול אליעזר גבליקיאן, יעקב שועל בערל שרדר נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

07 מאי 2018

עמ"י 11790-05-18 גבליקיאן(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל
העוררים
1. שאול אליעזר גבליקיאן (עציר)
2. יעקב שועל בערל שרדר (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רחביה פילץ

נגד
המשיבה
מדינת ישראל - משטרת ישראל
ע"י רב פקד משה כהן

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופטת אורית בן דור ליבל), מיום כ באייר תשע"ח (5.5.18), בתיק מ"י 9769-05-18, שבה הורתה על מעצרים של העוררים, עד ליום 7.5.18 בשעה 11:00.
2. כעולה מדוח הפעולה, שהוא המסמך הראשון בתיק, ביום 4.5.18, בשעה 18:19, ניגשו שני העוררים לשוטר, בטענה שבני מיעוטים בשכונת חוטה, תקפו אותם.
3. בהמשך הדוח נכתב, שחבורה של בני מיעוטים, לפי נוסח הדוח, טענו שהיהודים הם אלה שהיכו אותם באלות, ואחד מן המוכים נשלח לטיפול בבית חולים הדסה.
4. עילת המעצר, כפי שנקבעה על ידי ביהמ"ש קמא, בהחלטתו הנ"ל, היא כי חשד לתקיפה ולגרימת חבלה, מעשים אלה מקימים חזקת מסוכנות, על אף שאין להם עבר פלילי. וכן מצוין. כי פעולות החקירה 1 ו-3, הינן בנות שיבוש.
5. עו"ד רחביה פילץ, ב"כ העוררים, טען כי מרשיו הם אלה שהותקפו. הוא אישר שהיו בידם אלות, להגנה עצמית. הוא קבל על כך, שכאשר ערבים מכים יהודים, נעצרים היהודים, ולא נעצרים הערבים.
6. רב פקד משה כהן טען, שאין להבדיל בין יהודים וערבים, והשאלה מי תוקף ומי נתקף, היא הרלבנטית. לדבריו, ניסה לעצור אחד מן הערבים, אך הגיע למסקנה שהוא לא זוהה על ידי העוררים, ולכן, אין עילה למעצר. לגבי האחרים, אם הבנתי נכון מדבריו, היהודים לא זיהו ערבים שתקפו. לעניין הנזק שנגרם לערבי המוכה בן ה-24, הוצג לפני דוח של בית החולים הדסה, ממנו עולה כי הוא הגיע לבית החולים מבלי שאיבד הכרה, לא הקיא וללא חולשת צד, עירני, יציב, נושם עצמוני. כמו כן, מפורטים סימני חבלה בבית חזה שמאל, אגן ימין ומרפק שמאל.
7. בדקתי את המסמך שממנו נלקחו פעולות החקירה. אינני סבור שהן בנות שיבוש, שכן מדובר בחקירה נוספת של החשודים, ואין כל הסבר מדוע לא בוצעה עד היום. הפעולה השלישית העוסקת באיתור מעורבים נוספים,

וגביית עדותם אינה מצדיקה את מעצר החשודים.

8. יתרה מזו, אם הבנתי נכון מב"כ העוררים, ונציג המשטרה לא חלק על כך, אחד מן העוררים (העורר 2) הוא חייל בשירות חובה, אשר צריך לחזור לשירותו, ביחידה ליד באר שבע.
9. העורר 1 עובד בשיפוצים, והוא גר ברובע המוסלמי, והוא מוכן להיות בחלופת מעצר ברובע היהודי, במוסד של בחור, בשם בנימין פקר.
10. לא ראיתי צורך בתיק זה לתת החלטה עקרונית, כפי שמבקש ב"כ העוררים, בדבר אפליה בין יהודים וערבים, או ביחס לטענה האם מוצדק לעצור דווקא את היהודים ולא את הערבים, שכן שוכנעתי מדברי רב פקד כהן כי בנסיבות תיק זה המשטרה בדקה את האירועים כתקיפה בין שתי קבוצות, וטרם גיבשה עמדה סופית מי התוקף ומי המגן ומי הפעיל הגנה מעבר לנצרך.
11. על כל פנים, אינני סבור, כפי שחושב רב פקד כהן, כי בכל מקרה של אלימות בין שתי קבוצות, מוצדק לשים קבוצה אחת במעצר. ניתן להגיע לתוצאה של "הפרדת כוחות" בכך שהם ימצאו במקומות נפרדים, והמשטרה תוכל לסיים את חקירתה, והפרקליטות תוכל לקבל החלטתה על פי חומר הראיות בתיק.
12. אם היה אכן חשש אמיתי לשיבוש להליכי חקירה, הייתי מורה על מעצר. אך, כאמור לעיל, פעולות החקירה שנטען כי הן "בנות שיבוש", אינן כאלה.
13. יש להביא בחשבון גם כי מדובר בחשודים ללא עבר פלילי, שלא הסתירו את כך שהם מחזיקים אלות להגנה עצמית.
14. לאור האמור לעיל, אני מקבל את הערר, ומורה על שחרור העוררים כדלקמן:
- א. העורר 1 ימצא במשך שבעת הימים הבאים בבית מורשת של הרב בנימין פקר. הוא יהיה רשאי לצאת מהמקום האמור אך ורק לתפילות בבתי הכנסת הסמוכים או בכותל (אך לא באזור של הרובע המוסלמי), וזאת בלוויית הרב פקר או אדם אחר.
- ב. העורר 2 ימצא במסגרת הצבא, בהמשך אימונו במסגרת חטיבת הנחל.
- ג. כל אחד מן העוררים, אם יתבקש על ידי המשטרה, יתייצב לחקירה.
- ד. השחרור יבוצע לאלתר על ידי קצין משטרה/קצין שב"ס.
15. חזקה על המשטרה כי היא תמשיך בחקירתה ותבדוק את כל הטענות הנטענות על ידי העוררים עצמם ועל ידי בא כוחם, במקביל לבדיקת העדים האחרים, וכאשר תהיה להם תמונה מלאה, יובא החומר לפרקליטות, שתקבע האם יש עילה להגשת כתב אישום נגד מי מבין הקבוצות.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"ח, 06/05/2018 במעמד הנוכחים.